

[Erik Eriksen.]

kunne gå tabt, men at vi alt taget i betragtning ikke kunne skyde opgaven fra os.

Nu kan man vel sige, at til en vis grad har Nordisk Mineselskabs arbejde været en skuffelse. Det siges også i bemærkningerne til lovforslaget, at på basis af de priser, der gælder i dag, og med de malmængder, der er konstateret, er det yderst tvivlsomt, om der kan iværksættes en egentlig lønende drift. Af den grund har nu kapitaltilførsel og en vis tabsgaranti vist sig nødvendig, og det er det, forslaget går ud på.

Jeg skal kun sige for mit vedkommende, at jeg synes, vi skylder os selv og Grønland at fortsætte arbejdet, men naturligvis i et omfang og i et tempo, der er rimeligt og afpasset efter forholdene og de faktiske udnyttelsesmuligheder. Det vil sige, at vi må anlægge ikke blot nationale, men også forretningsmæssige synspunkter, og jeg kan ligesom den ærede socialdemokratiske ordfører sige, at der kan i dette forslag være et og andet, som det vil være naturligt at se lidt på i et udvalg. Jeg kan anbefale lovforslaget til velvillig og forstående behandling.

Halfdan Hendriksen: Det er uden særlig begejstring, min gruppe har behandlet det foreliggende lovforslag. Ganske vist er det ikke nogen ukendt foreteelse, hverken her i vort land eller andetsteds, at man kaster gode penge efter dårlige, men det vil sædvanligvis være en slet forretning, selvom der heldigvis er undtagelser, og vi har jo lov at håbe, at vi her står overfor en sådan undtagelse. I det her foreliggende tilfælde er jeg iøvrigt rede til at erkende, at der ved sagens bedømmelse også må anlægges andre synspunkter end de rent forretningsmæssige. Hensyn af national karakter og forholdet til Grønland vejer for os tungt i vægtskålen og borteliminerer til en vis grad de store betænkeligheder af forretningsmæssig og finansiel art, som forslaget frembyder.

Også hensynet til de mange danske foretagender indenfor erhvervslivets forskellige områder, navnlig indenfor handel, industri, bankverdenen og skibsfarten, der for kort tid siden tegnede en væsentlig del af aktiekapitalen, har påvirket os, selvom dette hensyn for os ikke har været det afgørende. Disse danske erhvervsforetagender tegnede

aktier i Nordisk Mineselskab, ikke fordi de troede, det var en god pengeanbringelse, der ville give dem et godt udbytte, men fordi de gerne, uanset spørgsmålet om fortjeneste eller ikke fortjeneste, ville være med til at gøre en national indsats på dette for Danmark hidtil ukendte område og derved ville være med til at gøre Danmark større, opdyrke nyt land, kan man måske sige. Det ville også være lidt hårdt overfor disse aktionærer, hvis de allerede nu skulle se virksomheden standse — selvom det naturligvis var forståeligt, at noget sådant måtte ske, når praktisk talt hele aktiekapitalen var tabt — og selskabet ville jo standse, hvis ikke staten nu træder hjælpende til og gør forsøg på gennem tilførsel af frisk kapital at puste nyt liv i foretagendet. Naturligvis må aktionærerne bære den første del af tabet ved en eventuel likvidation. Det er kun rimeligt. Reglen om, at nye penge går forud for gamle, må gælde også i dette tilfælde. Men statens støtte giver aktionærerne en ny chance. Hvor meget den er værd, vil tiden vise og kan kun tiden vise. Håbet om de store forekomster med righoldigt metalindhold og i forbindelse hermed håbet om udnyttelse på forsvarlig forretningsmæssig basis har desværre vist sig ikke at holde stik. Forventningerne var skruet stærkt i vejret. Nu tør man kun regne med en forekomst på ca. en fjerdedel af den, man for mindre end to år siden håbede på, selvom man ikke positivt regnede med den.

Alligevel er jeg trods dette nedslående resultat af de indtil nu foretagne undersøgelser enig med den højtærede statsminister i, at vi bør lade den danske stat foretage en hjælpeaktion. Først og fremmest af nationale grunde, men også i betragtning af, at de hidtil i Grønland af mineselskabet foretagne arbejder hovedsagelig har haft karakter af en efterforsknig og undersøgelse — altså arbejder, som det er naturligt at staten yder tilskud til — finder jeg det rimeligt, at der, således som alt ligger, ydes statsstøtte til at holde foretagendet i gang.

Min gruppe kan derfor, omend ikke uden store betænkeligheder, tiltræde, at lovforslaget nyder fremme.

Der er imidlertid forskellige enkeltheder i lovforslaget, bl. a. vedrørende renteberegningen, som jeg gerne vil have nærmere oplysning om, og jeg vil i det hele ligesom de